

۲۰۱۶/۰۵/۲۰

انجمن فارو

فدراسیون سازمانهای پناهندهگان افغانستان در اروپا
به اروپا کی دمیشه افغانستان او د تونو فدراسیون

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe – FAROE

۱۷ می ۲۰۱۶

ملالی جویا اینبار هم در هالند خوب درخشید!

گزارش و قطعنامه سمینار ((علل ازدیاد خشونت علیه زنان افغانستان))

بازهم شیرزن افغان ملالی جویا مهمان افغانهای مقیم هالند بود. از ماه مارچ ۲۰۱۶ بدینسو خانم جویا کمپاینی را در کشورهای مختلف اروپایی برضد جنگ، در تقبیح تلفات ملکی ناشی از جنگ و در دفاع از حقوق و آزادی های پامال شده زنان به پیش میبرد. به تاریخ ۱۴ می ۲۰۱۶ فدراسیون سازمانهای پناهندهگان افغان در هالند (FAVON) که از ۲۲ انجمن و مؤسسه افغان های مقیم هالند در فارو نمایندگی میکند، میزبان این شجاعترین زن افغانستان بود. بانو جویا با اعتراض بر حق خود بر اشتراک جنگسالاران، ناقضین حقوق بشر، و خائنین ملی در لویه جرگه اضطراری ۲۰۰۲ نام خود را درج تاریخ آزادی بیان و عدالت خواهی در افغانستان نمود. نام جویا با عدالت خواهی و حقوق بشر در افغانستان گره گسست نا پذیر خورده است.

در تجربه مبارزات زنان آزادی خواه کشور ما بانو ملالی جویا مدافع نترس و پیگیر حقوق زنان افغانستان می باشد. به همین جهت مهمان و سخنران اساسی (سمینار علل ازدیاد خشونت علیه زنان افغانستان) بود و عده زیادی از هواداران جویا در برگزار کردن این سمینار با برگزار کننده سمینار یعنی فدراسیون سازمانهای پناهندهگان افغان در هالند FAVON همکاری بی شائبه نمودند.

گرداندگی این سمینار را خانم تانیا عاکفی شاعره جوان ولی بسیار مستعد و نامدار افغان در هالند بدوش داشت. سمینار توسط خانم لونا ولی رئیسه فافون افتتاح گردید. قبل از سخنرانی خانم جويا فيلم سخنرانی تأریخی او درلویه جرگه اضطراری به

نمایش گذاشته شد. سپس خانم عاکفی به پا ایستاد و ملالی جويا را به سخنرانی دعوت کرد، بیش از ۱۳۰ اشتراک کننده افغان و ایرانی این سمینار نیز همراه با خانم عاکفی به استقبال ازین شیرزن افغان به پا ایستادند و با کف زدنهای طولانی از نقش تاریخی این دخت افغان در بلند کردن صدای اعتراض مردم به حضور جنگسالاران و ناقضین حقوق بشر در نخستین لویه جرگه دوره پس از سقوط طالبان قدر دانی کردند. خانم جويا سخنرانی خود را بی پیرایه و خودمآمی آغاز کرد. وی گفت: (اگرچه رهایی زنان افغان از ستم یکی از بهانه های مهم برای

اشغال افغانستان در سال ۲۰۰۱ بود اما امروز ۱۵ سال بعد از آن تاریخ باز هم شاهد آنیم که زنان افغانستان بیش از هر وقت دیگر تحت ستم قرار داشته و در شرایط بحرانی بسر میبرند.)

و افزود: ((حکومت تحمیل شده از خارج مخلوطیست از باندهای مافیائی و ضدانسانی ترین گروه ها که دشمنان پیشرفت و ترقی افغانستان میباشند.)) خانم جويا از قتل وحشیانه و دسته جمعی فرخنده ۲۶ ساله، سنگسار رخشانه ۱۹ ساله، شلاق خوردن شیرینگل و تجاوز جنسی برشکیلاوسپس قتل این دختر معصوم توسط یک جنگسالار محلی بحیث مثالهای گوناگون خشونت بی حد و مرز علیه زنان نام گرفته و از نبود اراده سیاسی برای تأمین عدالت برای قربانیان از طریق تعقیب جدی و مجازات عاملین این جنایات یاد آوری نمود.

خانم جويا افزود که: ((خشونت گرائی مافیای دولتی مورد حمایت خارجیها، شیوع اعتیاد به مواد مخدره در کشور در سابه پالیسی های انگلیس و امریکا و موجودیت سه میلیون معتاد در کشور، فقدان امنیت جانی برای افراد عادی، و نا کار آمد بودن همه جانبه اداره تیکه داران قومی و افرادی که دست های آلوده به خون مردم بیگناه دارند، عوامل اصلی از دیاد خشونت علیه زنان میباشند. نظر خانم جويا در رابطه به شیوه محو خشونت علیه زنان این بود: ((صرف مبارزه متحدانه و هماهنگ زنان افغانستان در داخل و خارج از کشور میتواند در همراهی با مردانی که به مردم سالاری و تساوی حقوق زن و مرد ایمان دارند، به بی عدالتی و خشونت علیه زنان پایان دهد. هیچ کشور خارجی نمیتواند و نمیخواهد به مشکلات زنان افغانستان پایان دهد.)) سخنرانی خانم جويا با استقبال گرم اشتراک کنندگان مواجه شد. سپس خانم جويا سلایدهایی را در رابطه با نابسامانی های افغانستان و خشونت علیه زنان از داخل کشور آورده بود به اشتراک کنندگان سمینار به نمایش گذاشت. جويا پالیسی کنونی اروپا در مورد پناهجویان افغان را بشدت انتقاد نموده آنرا دور از واقعیت های افغانستان دانست.

سپس آقای احمد پوری فرد شناخته شده در جنبش مترقی ایران و مسؤل سازمان حمایت از پناهندگان PRIME که یک مرکز بسیار سابقه دار برای دفاع از حقوق جمعی پناهجویان میباشد، بروی سنیج دعوت شد. آقای پوری سخنانش را با استقبال از شخصیت و کارنامه های ملالی جويا آغاز نموده و اظهار داشت که زنانی چون جويا ثروت عظیمی نه تنها برای افغانستان بلکه برای زنان و عدالتخواهان همه کشورهای منطقه میباشد. سپس براناتومی جنگ کنونی در شرق میانه و افغانستان روشنی انداخته و دول کنونی افغانستان و ایران را ابزار تطبیق پلان شرق میانه جدید دانست. پوری از دیاد خشونت علیه زنان را بهانه ای برای حضور ناتو و امریکا در منطقه توضیح نمود. آقای پوری ابراز داشت که مبارزه برای محو خشونت علیه زنان نمیتواند جدا از مبارزه ضد امپریالیسم باشد. پوری سیاست اتحادیه اروپا در مورد پناهجویان افغان را غیر واقعیتنا و غیر عادلانه دانست و بر تلاش همه جانبه برای تغییر این سیاست تأکید کرد.

سخنرانان بعدی بانو کامله حمیدی فعال حقوق زنان و خانم عزیزه عنایت شاعره با سابقه و فعال حقوق زنان بودند. این دوسخنران نیز ضمن تأکید بر مبارزه جمعی توسط خود زنان افغان علیه خشونت و تبعیض، خواستار اتحاد زنان داخل و خارج از کشور شدند. متعاقباً اشعار ذریبیط توسط شعرای گرانقدر تانیا عاکفی، استاد عبدالودود فضلی و شکوفه سلطانی دکلمه گردید و با استقبال گرم اشتراک کنندگان مواجه گردید.

بخش بحث و سوالات بعد از یک وقفه نیمساعته آغاز یافت. خانم جویا در محور توجه اشتراک کنندگان سمینار قرار گرفت. وی به سوالات حاضرین پاسخ داده و در ضمن توضیحاتی در رابطه به وضع عمومی کشور داد. خانم جویا گفت: در داخل کشور نیروهای پیشرو، سکولار و ترقیخواه هم وجود دارند. این نیروها به پشتیبانی اخلاقی و مادی نیاز دارند. زیرا این نیروها با دست خالی به مبارزه علنی علیه جنگسالاران و فاسدین دولتی از یکسو و با هیولا های طالب، داعش و حزب اسلامی از سوی دیگر پرداخته، جانهای خود را برای داعیه استقلال، مردم سالاری و عدالت اجتماعی بخطر می اندازند. با پشتیبانی از این نیروها میتوانیم در نجات کشور سهم شویم. ((

جمعبندی سمینار و طرح محتوی قطعنامه توسط محترم محمد شاه فرهود شاعر، نویسنده و فعال حقوق بشر صورت گرفت. ختم برنامه را خانم نجلا واسعی رئیسه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (فارو) بعد از سپاسگذاری از خانم جویا و سایر سخنرانان و تقدیم نمودن دسته های گل به آنها اعلام نمود. قطعنامه سمینار در صفحه بعدی این گزارش درج میگردد:

Federatie van Afghaanse Vluchtelingen Organisaties in Nederland

په هالند کی دمیشه افغانانو د ټولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در هالند

قطعنامه سمینار

علل ازدیاد خشونت علیه زنان افغانستان

قانون اساسی ۱۴ جدی ۱۳۸۲ به تبعیض رسمی دوران طالبان علیه زنان پایان داد و مساوات حقوق همه اتباع (اعم از زن و مرد) را رسماً تسجیل کرد. کشورهای غربی برای ارضاع افکار عامه خویش طبل تأمین حقوق زنان و تطبیق اعلامیه منع خشونت علیه زنان (مصوبه ۱۳۷۲ مجمع عمومی ملل متحد) و کنوانسیون رفع هر نوع تبعیض علیه زنان در افغانستان را کوبیدند اما در عمل طی پانزده سال پسین، خشونت علیه زنان افغانستان، در دولت، جامعه و خانواده، ابعاد تازه ای یافته است. سنگسار، ازدواج اجباری، قتل ناموسی، مثله کردن، تجاوز جنسی، ازدواج کودکان، خشونت خانگی، سرکوب و خشونت دولتی، رشد فحشا، فقر، تبعیض، تعصب، ... و ده ها شکل دیگر خشونت است که در اوضاع کنونی، در همه جا با رسوا ترین و بیرحمانه ترین شکل هایش، همه روزه اتفاق می افتند. در این سال ها که ده ها کشور به افغانستان آمده اند، خارجی و داخلی دم از دموکراسی و حقوق و برابری زنان می زنند و پول های هنگفتی بخاطر تأمین حقوق زنان به کشور سرازیر گشته است، خشونت علیه زنان نه تنها کاهش نیافته بلکه گسترده تر و خشن تر شده است.

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در هالند (فافون) بتاريخ چهاردهم می ۲۰۱۶ سمینار علمی زیر نام " علل ازدیاد خشونت علیه زنان افغانستان " در شهر لایدن هالند برگزار نمود. در اخیر اشتراک کنندگان قطعنامه را با مواد هفتگانه ذیل به تصویب رسانیدند :

۱. سمینار موجودیت خشونت رسمی و دولتی علیه زنان را ناشی از فقدان قانونیت و بی اعتنائی مقامات به حقوق زن در افغانستان دانسته محکوم میکند.
- ۲- رد قانون منع خشونت از جانب پارلمان افغانستان ثبوت روشن حاکمیت طرز تفکر ضد زن در دولت افغانستان است که مانع بزرگ رفع خشونت علیه زنان میباشد.
۳. خشونت مذهبی { مثل سنگسار و سایر جزا های بدنی } از طرف هر گروه و نهادی که باشد، با شدیدترین لحن رد و محکوم می گردد سمینار بی توجهی دولت به مجازات عاملین همچو اعمال را نقض قانون اساسی دانسته محم میکند. .
۴. ازدیاد خشونت خانگی و اجتماعی با تشدید سایر مشکلات اجتماعی چون ادامه فرهنگ معافیت، بیکاری، اعتیاد به مواد مخدر، ترویج افکار افراطی و خشونتگرا توسط مدارس دینی و برخی امامان مساجد ارتباط دارد. ولی خشونت علیه زن بهر دلیلی و در هر سطحی که باشد، قابل نکوهش و نفرین و مجازات میباشد.
۵. رسانه ها میتوانند با تبلیغ احترام به زن و حقوق زن نقش مثبتی در کم شدن خشونت علیه زنان بازی کنند. آنچه امروز رسانه ها به ندرت به آن میپردازند.
۶. زنان می توانند از طریق همبستگی و مبارزه آگاهانه به برابری و آزادی نایل گردند.
۷. سمینار بر ضرورت همبستگی میان حرکت های برابری طلبانه زنان داخل و خارج کشور تأکید میکند.

(ختم)